

تصمیم حیاتی: ادامه جنگ وجودی تا کجا؟

ایده هایی برای پایان بندی جنگ رمضان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تصمیم حیاتی: ادامه جنگ وجودی تا کجا؟

ایده‌هایی برای پایان بندی جنگ رمضان

در جنگ‌ها به ندرت فتح کامل برای یک طرف یا صرفاً آتش بس رخ می‌دهد بلکه پایان بندی اکثراً دور میز مذاکره مشخص می‌شود. احتمالاً جنگ رمضان نیز مشمول همین قاعده خواهد بود. متن حاضر صرفاً به عنوان پیشنهادی به رهبر جدید یا شورای رهبری برای چگونگی پایان بندی این جنگ تهیه شده است و قطعاً تصمیمات ولی فقیه بر همگان واجب‌الاتباع است.

در تحلیل اتمام جنگ باید به قاعده «اعقل الناس انظرهم فی العواقب» حالات مختلف را تحلیل و پیشنهاد ارائه کرد. گزینه‌های محتمل طیف بزرگی از اعلام آتش بس صرف (نه جنگ، نه صلح) تا تداوم جنگ و کسب وضعیت کاملاً برتر و اعمال شروط سختگیرانه برای پایان جنگ را شامل می‌شود. باید توجه داشت که امروز مردم براین باورند که ایران در مذاکره کوتاهی نکرده و حتی پس از جنگ ۱۲ روزه دوباره مسیر مذاکره را در پیش گرفته بود و آمریکا و اسرائیل آغازگر جنگ شدند و ایران مستحق دفاع کامل از خود است.

نتیجه‌ی پذیرش آتش بس (نه جنگ نه صلح)

این جنگ با حذف رهبر و ستون کشور آغاز شد و چون ایران از نگاه دشمن فارغ از نوع حکومتش یک کشور یکپارچه و خطر بالقوه تلقی می‌شود؛ دشمن بسیار مشتاق است که یکبار برای همیشه کار را تمام کرده و نه صرفاً جمهوری اسلامی بلکه ایران را نابود و تجزیه کند. پس شکی نیست که این یک «جنگ کاملاً وجودی» است. در شرایطی که کشور اخیراً یک کودتای جدی را از سر گذرانده و هنوز شکاف‌های اجتماعی عمیقی وجود دارد و با عنایت به فشار اقتصادی وارده بر مردم حتی با فرض انتخاب رهبر جدید در صورت «آتش بس صرف» چند مساله قابل تصور است:

۱- ترور دوباره رهبر و مسئولان

دشمن سابقه‌ی طولانی در نقض آتش بس دارد. هیچ تضمینی وجود ندارد که دشمن، دوباره رهبر، سایر مسئولین و زیرساخت‌های کشور را ترور و بمباران نکند.

۲- آشوب‌های شدیدتر داخلی

اگر کشتار ۱۸ دی را روز سیزدهم جنگ ۱۲ روزه می‌دانیم؛ قطعاً پس از آتش بس جنگ رمضان باید منتظر روز بعدی جنگ در قالب جنگ شهری و اغتشاشاتی به مراتب پیچیده‌تر و مسلحانه‌تر باشیم. حتی اگر دفاع مردمی جدی هم صورت گیرد جنگ داخلی دور از ذهن نیست و دشمن کاری را که در جنگ میدانی نتوانسته بود انجام دهد در جنگ شهری تمام خواهد کرد.

۳- فروپاشی اقتصاد و توقف کامل توسعه

در ۶-۷ ماه گذشته و شرایط غیر مطمئن برای اقتصاد به وضوح نرخ سرمایه گذاری افت شدید داشته و توسعه در کشور تقریباً به حالت تعلیق درآمده بود. اگر روند انتظار برای جنگ بعدی تداوم داشته باشد قطعاً رکود در بازار تداوم پیدا کرده و هیچ سرمایه گذاری ریسک انجام پروژه در کشور را نمی پذیرد. آینده ی این مسیر شرایط بسیار تاریکی برای اقتصاد کشور رقم می زند.

می توان گفت آتش بس تنها در فاصله ای نه چندان زیاد می تواند منجر به فروپاشی کشور در ابعاد مختلف شود لذا نه تنها نباید آن را پذیرفت بلکه باید در مذاکره ی پایان بندی تا حد امکان بر دشمن فشار وارد کرده و تا جایی که «تیغمان می برد بپزیم». طبیعتاً ممکن است الزامات میدان اجازه ادامه ی طولانی مدت جنگ بعد از مرحله ی خاصی را ندهد اما باید توجه داشت که با استدلال بالا حتی اگر یک روز بیشتر می توان میدان را فعال نگه داشت و به جنگ ادامه داد باید این کار را صورت گیرد تا احتمال درخواست آتش بس و انعطاف برای پذیرش شرط از سمت دشمن بیشتر شود.

در جنگ وجودی دشمن آمده تا ایران را به کل از بین ببرد لذا تا شکست قطعی به او تحمیل نشود نباید توقف صورت گیرد مگر آنکه با فرسایشی شدن، هر دو طرف امکان ادامه نداشته باشند که اگر توان تداوم جنگ تا رسیدن به آن نقطه هم وجود داشته باشد نباید تحمیل آتش بس را پذیرفت. صرفاً اگر شرایطی پیش رو باشد که دشمن قطعاً مسلط می شود، امکانات کشور از دست می رود، تلفات قطعی بسیار بیشتری پیش رو باشد و مطلقاً امید پیروزی وجود ندارد منطقی است آتش بس تنها پذیرفته شود.

بازدارندگی واقعی تنها برگ برنده

راه گذر از ناپایداری ذکر شده در حالت آتش بس (نه جنگ، نه صلح) ایجاد بازدارندگی در عمل و نه صرفاً مبتنی بر توافق نامه بین المللی است. ایران باید تا حد امکان آسیب های زیادی در بخش هایی که در ادامه توضیح داده می شود به دشمن وارد نماید تا درخواست آتش بس از سمت طرف مقابل ارائه گردد و ایران با تعیین شروطی که ضامن بازدارندگی است (شروط مندرج در جدول زیر) آتش بس را بپذیرد. طبیعی است در صورت نقض شروط، جنگ و حمله این بار از طرف ایران به عنوان ضمانت اجرا اعمال خواهد شد.

باید به دشمن نشان داد که سقف اقدامات امروز کف فشارهای آینده در صورت بازگشت به تخصص و نقض آتش بس با ایران است.

اقدامات لازم فعلی	شروط برای پذیرش آتش بس	
- تخریب موثر پایگاه‌های آمریکا در منطقه به نحوی که بازسازی آنها شامل هزینه و زمان بسیار زیاد باشد. - گرفتن تلفات زیاد در آمارهای رسمی به خصوص - مدیریت هوشمند تنگه هرمز و اعمال محدودیت علیه منافع آمریکا و متحدانش جهت ایجاد تاثیر مستقیم در زندگی مردم آمریکا و نارضایتی از جنگ - ایجاد هزینه داخلی سیاسی منجر به صدور بیانیه یا تصویب قانون کنگره علیه جنگ/ترامپ	- خروج آمریکا تا شعاع ۲۰۰۰ کیلومتری از مرز ایران (فاصله ایران تا اسرائیل) و تعهد به عدم بازسازی پایگاه در این محدوده - ممنوعیت ورود شناور نظامی آمریکا به خلیج فارس و دریای عمان - پرداخت غرامت جنگ رمضان و زیرساخت های هسته ای تخریب شده در جنگ ۱۲ روزه - تعهد به عدم دخالت در امور داخلی ایران و تعطیلی شبکه ایران اینترنشنال، الحاق این بند به دیوان داوری دعاوی ایران و آمریکا	آمریکا
- تلفات انسانی بسیار زیاد، ایجاد رعب و وحشت شدید بین مردم - آسیب شدید به زیر ساخت های نظامی، فرودگاهها، مراکز امنیتی، پایگاه های پلیس، یگان های مرزی با لبنان و اردن - آسیب شدید به مراکز اقتصادی، زیرساخت ها، تاسیسات نفتی و... در صورت تجاوز آنها به زیر ساخت ایران	- خروج از NPT و بازگشت، صرفا مشروط به الحاق اسرائیل به آن و تغییر رئیس آژانس بین المللی انرژی اتمی - پاسخ نظامی به هر گونه ترور در ایران - پرداخت غرامت جنگ ۱۲ روزه - اعلام اسرائیل به عنوان آغازگر در هر دو جنگ	اسرائیل
- آسیب شدید به امارات و بحرین شامل شرکت های آمریکایی/ اسرائیلی، فرودگاههای اصلی، اماکن نظامی، سفارت اسرائیل در صورت در اختیار دشمن قراردادن زمین و هوا - تهدید به آسیب شدید به زیر ساخت ها مانند آب شیرین کن، دیپتاسنترها، مراکز اقتصادی اصلی و... در صورت آسیب به زیرساخت های ایران	- اتمام ادعای مالکیت جزایر سه گانه توسط امارات - توقف عادی سازی و برچیدن سفارت اسرائیل و اماکن مربوط به اسرائیل	امارات، بحرین
- بسته نگه داشتن تنگه هرمز و ایجاد تاثیر مستقیم در افزایش قیمت انرژی شامل نفت و LNG برای فعال شدن ظرفیت نقش آفرینی آنها در اتمام جنگ به نفع ایران		سایر کشورها (به خصوص چین)

باید توجه داشت که پس از دریافت درخواست آتش بس از دشمن زمان مناسب تهاجم بسیار سنگین ایران برای زمینه سازی بهتر پذیرش شروط اوست. اگرچه ممکن است در عمل همه ی موارد فوق محقق شدنی نباشند اما این فهرستی از موارد ضروری برای کشور تلقی می شود که باید برای دستیابی حداکثری به آن تلاش کرد.

ضرورت حیاتی این بند ترویج مطالبه «ایجاد بازدارندگی» و «نه به آتش بس» در بین مردم است تا با پمپاژ این مفهوم تاب آوری اجتماعی برای ادامه ی جنگ نیز افزایش پیدا کند. استفاده از شعارهایی مانند «نه سازش، نه تسلیم نبرد با آمریکا/اسرائیل» یا «جنگ جنگ تا پیروزی» می تواند مفید باشد.

گشایش اقتصادی ضرورت ایران پساجنگ

جنگ رمضان، روزانه بیش از ده ها همت برای کشور هزینه در بر دارد. همچنین وضعیت اقتصادی فارغ از جنگ نیز بسامان نبوده و ادامه ی مسیر فعلی اقتصادی کشور حتی پس از جنگ نیز با چالش های زیادی روبرو خواهد بود. خون امام شهید می تواند در این حوزه نیز راهگشا باشد. باید در توافق نامه ی آتش بس موارد اقتصادی شامل گزینه های زیر وجود داشته باشد:

- ۱- آزادی فروش نفت تا ۴ میلیون بشکه در روز و امکان دریافت مستقیم منابع حاصل از آن
 - ۲- ارتباط مستقیم شبکه بانکی ایران با ۴ بانک از کشورهای روسیه، چین، قطر و عمان بدون استفاده از زیر ساخت های مرسوم آمریکایی و صرفا مبتنی بر ارتباطات دو طرفه
 - ۳- آزادسازی منابع مالی بلوکه شده در قطر و سایرکشور های منطقه
- به عنوان ضمانت اجرا در صورت تخطی دشمن از هر کدام از موارد فوق بسته شدن تنگه هرمز می تواند گزینه متناسب تلقی شود.

تصویر سازی پایان جنگ

نحوه تصویر سازی پایان جنگ در اذهان مردم بسیار مهم است و شکل دهنده نظام فکری و روحی پسا جنگ است. باید تصویری که از پایان ایجاد می شود سرمایه اجتماعی و اعتماد به نفس ملی بسازد. نباید حس تحقیر، در عمل انجام شده قرار گرفتن و ناتوانی از آن منعکس شود.

به طور واضح باید حس عمومی این باشد که ایران پایان جنگ را ترسیم کرد، ایران آخرین اقدام لازم را انجام داد، ایران شرایط گفت و گو را مشخص کرد و نتیجتا تصویری که مردم از ایران می گیرند باید تصویر یک کشور عزتمند و رو به رشد باشد. صورت بندی هایی مانند عذرخواهی، پذیرش آتش بس و یا پیشنهاد آتش بس نابود کننده اعتماد به نفس مردم و بخش اصلی مدافع کشور بوده انگیزه عمومی را برای دوران پسا جنگ به شدت تخریب می کند.

حتی با فرض بدبینانه که در انتهای جنگ ضربات جدی به دشمن وارد نشود و با آسیب زیاد داخلی جنگ تمام شود؛ باید فضای رسانه ای مربوط به «پایان یک جنگ وجودی» نه تنها عدم شکست بلکه استوار و زنده ماندن و «امید جدی رو به آینده» باشد و نشان دهد ایران مسیری را در پیش گرفته که شاید امروز

نتوانسته از دشمن انتقام بگیرد اما در ادامه ذره ای در این کار تردید ندارد و در چند مرحله ی بعد با پوشش ضعف هایش و با استواری آن را به سرانجام می رساند. آخرین اقدام قهرمانانه قبل از شهادت یحیی سنوار و کاشتن بذر جهاد جدید و انتقام جویی در دل هرآنکس که آن تصویر را دید می تواند به عنوان مثال شایسته ای پیش رو باشد.

ضمانت اجرای حقوقی و دیپلماتیک آتش بس

اگرچه نظامات بین المللی مدت هاست اعتبار ویژه ای ندارد و تضمین کننده محسوب نمی شوند اما برای تثبیت شناسایی متجاوز اصلی جنگ و بالا بردن هزینه عمومی نقض توافقنامه ی آتش بس از طرف آمریکا پیشنهاد می شود متن نهایی به عنوان یک قطعنامه یا مصوبه در سازمان ملل یا شورای امنیت تصویب شود و یا با حضور برخی اعضای شورای امنیت مثل چین و روسیه این توافق نامه منعقد گردد. همچنین می توان با تکیه بر «دیوان دآوری دعاوی ایران و آمریکا» اعتبار توافق نامه را افزایش داد.

جمع بندی

پذیرش «آتش بس صرف» در شرایط کنونی و ارسال هر نوع پیام ضعف از طرف ایران منجر به جری شدن دشمن و پاسخ بی شرمانه ی او (مانند توییت ترامپ پس از پیام تلویزیونی دکتر پزشکیان) می شود. لذا بنا به توضیحات فوق ایران باید اکیدا از پذیرش آتش بس صرف و مخابره هر نوع پیام ضعف یا اخلاق مداری بیجا خود داری نموده و با جدیت به جنگ ادامه دهد تا بتواند در نقطه بهینه ای با سطح قابل قبولی از بازدارندگی و اطمینان از عدم حمله نظامی مجدد و نه لزوما در یک جنگ بی انتها، با ایجاد تصویر فتح و پیروزی شرایط خود را بر توافق آتش بس تحمیل کند؛ در غیر این صورت باید منتظر آسیب های بسیار شدیدتر سیاسی و اقتصادی باشد.

این قانون لایتخلف پروردگار است که فرمود:

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكَمُ أَعْمَالَكُمْ؛

سست نشوید، دعوت به سازش با دشمن نکنید، خدای متعال شما را برتر قرار داده است و برتر هستید، خدای متعال برای شما کم نمیگذارد در مقابل مجاهدتی که انجام داده اید، پاداش این مجاهدت را به طور کامل به شما خواهد داد.

(سوره محمد آیه ۳۸ ترجمه از رهبر شهید امام خامنه ای)

اندریشکده محاکمات شرعی

GPTT.IR

۰۲۱-۶۶۰۰۵۱۹۵ - ۶۶۰۱۳۳۷۹

تهران، خیابان آزادی، بعد از دانشگاه صنعتی شریف، کوچه صادقی، پلاک ۲، طبقه ۲